

Polska Misja
Katolicka
w Mannheim

ZAPRASZAMY

Lipiec
2019

Kościół: St. Matthäus-Spitalkirche: E 6; Sala: D 6,9-11; Biuro: A 4,1; 68159 Mannheim;
Tel.: 0621-247 15; Fax: 0621- 12 86 862; info@pmk-mannheim.eu; www.pmk-mannheim.eu

03.07.2019	Pierwsza środa miesiąca. Msza dla rodzin szensztackich Miejsce: St.Matthäus-Spitalkirche (E 6); Czas: 18.30
04.07.2019	Pierwszy czwartek miesiąca. Msza św. i adoracja w intencji powołań Miejsce: St.Matthäus-Spitalkirche (E 6); Czas: 18.30
05.07.2019	Spotkanie Dzieci Bożych Miejsce: Sala Polskiej Misji Katolickiej (D 6, 9-11); Czas: godz. 17.00
05.07.2019	Pierwszy piątek miesiąca. Spowiedź i Msza św. Miejsce: St.Matthäus-Spitalkirche (E 6); Spowiedź – 17.30; Msza: 18.30
05.07.2019	Spotkanie młodzieży starszej Miejsce: Sala Polskiej Misji Katolickiej (D 6, 9-11); Czas: godz. 19.30
07.07.2019	Poradnia Życia Rodzinnego Miejsce: Sala Polskiej Misji Katolickiej (D 6, 9-11); Czas: godz. 10.30
07.06.2019	Dziedziniec Zainteresowanych. Temat: Droga Modlitwy Miejsce: Sala Polskiej Misji Katolickiej (D 6, 9-11); Czas: godz. 13.15
13.07.2019	Zakończenie zajęć w Szkole Języka Polskiego Miejsce: Sala Polskiej Misji Katolickiej (D 6, 9-11); Czas: godz. 12.00
13.07.2019	Próba Armii Pana Miejsce: St.Matthäus-Spitalkirche (E 6); Czas: 16.30
14.07.2019	Zespół Zbrucz w naszej wspólnocie Miejsce: St.Matthäus-Spitalkirche (E 6); Czas: godz. 9.30 i 12.00
14.07.2019	Msza rodzinna na zakończenie roku szkolnego i katechetycznego Miejsce: St.Matthäus-Spitalkirche (E 6); Czas: godz. 12.00
27.07.2019	Ostatnia sobota miesiąca, Adoracja eucharystyczna w ciszy Miejsce: St.Matthäus-Spitalkirche (E 6); Czas: godz. 17.30

LITURGIA MSZY ŚWIĘTEJ: LITURGIA SŁOWA

Ponieważ modlitwa wiernych podkreśla powszechne kapłaństwo wiernych, poszczególne wezwania – o ile to możliwe – powinni czytać wierni. Dlatego – przynajmniej w niedzielę – staramy się, by te wezwania były odczytywane przez lektora.

Liturgia Słowa. Przychodzenie Chrystusa w swoim Słowie. Warto może jeszcze zauważyć, że czytanie Pisma Świętego w czasie Mszy świętej ma charakter uroczysty, ale Pismo Święte nie jest zarezerwowane tylko dla Mszy świętej.

Słowo, które zostawił nam Bóg mamy czytać, poznawać, na co dzień. Może najłatwiej jest zacząć od Ewangelii; później reszta Nowego Testament; później Stary Testament.

Oczywiście, czasem te teksty są trudne, ale teraz dysponujemy już bardzo dobrymi wydaniem Pisma Świętego z przystępnymi komentarzami, które pomagają czytać teksty zrozumieć. Takim bardzo dobrym przykładem jest choćby ostatnie wydanie Pisma Świętego przez Edycję Świętego Pawła.

Bardzo gorąco zachęcam do czytania i poznawania Pisma Świętego. Św. Hieronim powiedział: „Nieznajomość Pisma Świętego jest nieznajomością Chrystusa.” (PL 24,17; Por. DV 25) I miał rację!

Oby każda Liturgia Słowa w czasie Mszy świętej, w której uczestniczymy przynosiła owoce. Oby pomagała nam zrozumieć Słowo; oby przemieniała nasze życie i oby umacniała nas do świadczenia o Chrystusie. Ks. Bogusław Banach

Polska Misja
Katolicka
w Mannheim

Lipiec 2019

POŚLANIEC

Kościół: St. Matthäus-Spitalkirche: E 6; Sala: D 6,9-11; Biuro: A 4,1; 68159 Mannheim;
Tel.: 0621-247 15; Fax: 0621- 12 86 862; info@pmk-mannheim.eu; www.pmk-mannheim.eu

LITURGIA MSZY ŚWIĘTEJ: LITURGIA SŁOWA

W naszym cyklu rozważań o Eucharystii zatrzymujemy się dzisiaj nad Liturgią Słowa.

Liturgia Słowa to miejsce spotkania z Bogiem przychodzącym do nas w swoim Słowie; to ten - wspomniany kiedyś - stół Słowa Bożego, który zastawia przed nami Kościół.

Na Liturgię Słowa składają się: trzy czytania, psalm responsoryjny, śpiew Alleluja, homilia, wyznanie wiary i modlitwa powszechna.

Liturgia Słowa jest tą częścią Mszy świętej, w czasie której mamy wsłuchiwać się w Słowo Boże; ale wsłuchiwać się nie tylko uszami, ale i sercem.

Św. Paweł napisał w swoim liście „(...) wiara rodzi się z tego, co się słyszy. Tym zaś, co się słyszy, jest słowo Chrystusa” (Rz 10,17)

Wiara rodzi się z tego, co się słyszy... (Rz 10,17)

W niedzielę i uroczystości przewidziane są trzy czytania: Pierwsze ze Starego Testamentu (wyjątkiem jest okres wielkanocny, gdy czytamy jako pierwsze czytanie teksty z Dziejów Apostolskich) drugie czytanie jest z Nowego Testamentu (to przede wszystkim listy apostołskie), trzecie to czytanie z Ewangelii.

Czytania są ułożone w trzyletni cykl: Rok A, w którym czytamy Ewangelię według świętego Mateusza; Rok B, gdy czytana jest Ewangelia według świętego Marka i Rok C, gdy odczytywana jest Ewangelia według świętego Łukasza. Ciąg dalszy na stronie 2.

PORZĄDEK NABOŻEŃSTW

Mannheim, Spitalkirche-St.Matthäus E 6

Msze św. w języku polskim:	Sobota	godz. 18.30
	Niedziela	godz. 9.30
	Środa	godz. 12.00
	Piątek	godz. 18.30
	Pierwszy czwartek miesiąca	godz. 18.30
		godz. 18.30
Adoracja Eucharystyczna:	Ostatnia sobota miesiąca	godz. 17.30
	Pierwszy czwartek miesiąca	godz. 19.00
Okazja do spowiedzi świętej:	Środa, piątek i sobota	godz. 18.00
	Ostatnia sobota miesiąca	godz. 17.30
	Pierwszy czwartek miesiąca	godz. 18.00
	Pierwszy piątek miesiąca	godz. 17.30
Brühl-Rohrhof, St. Michael, Kaiserstr. 4.		
Msza św. w języku polskim:	Trzecia niedziela miesiąca	godz. 16.00
Heidelberg, St. Anna, Plöck 4.		
Msza św. w języku polskim:	Czwarta niedziela miesiąca	godz. 16.00

LITURGIA MSZY ŚWIĘTEJ: LITURGIA SŁOWA

Ewangelię według świętego Jana czyta się natomiast w określonych czasach - zwłaszcza w okresie wielkanocnym.

Ten trzyletni cykl czytań jest po to, by wierni mogli usłyszeć wszystkie Ewangelie, prawie w całości.

Do tematów Ewangelii dobrane są czytania ze Starego Testamentu (czytanie pierwsze) i z Nowego Testamentu (czytanie drugie). Pomiędzy czytaniem śpiewa się psalm responsoryjny, w którym wszyscy wierni powtarzają słowa refrenu.

Psalm jest równocześnie Słowem Bożym – najczęściej wybrany jest z Księgi Psalmów – i naszą odpowiedzią na słowa pierwszego czytania.

Ewangelię poprzedza radosne Alleluja, które jest wyznaniem wiary i powitaniem Jezusa, który za chwilę przemówi Słowa Dobrej Nowiny.

To radosne Alleluja w okresie wielkiego postu zastępowane jest innym śpiewem.

Sama Ewangelia zajmuje w Liturgii Słowa miejsce centralne. Dlatego słuchamy jej w postawie stojącej; a uroczystemu proklamowaniu Ewangelii towarzyszą okadzenia i świece; a czasem przeniesienie Ewangeliarza z ołtarza na ambonę.

Odczytanie Ewangelii poprzedza wezwanie „Pan z wami”, które jeszcze raz uświadamia nam obecność Chrystusa w czasie Eucharystii; w tym momencie szczególną obecność, gdy czytamy Jego Słowo.

Następnie odczytujący Ewangelię – a w Liturgii Mszy świętej może to robić tylko diakon i kapłan – czyni znak krzyża na Księdze, czole, ustach i piersiach.

Ten znak krzyża wykonywany kciukiem na czole, ustach i piersiach mają zrobić też wszyscy wierni.

Znak krzyża na czole oznacza wolę przyjęcia Słowa Bożego umysłem – rozumienia Słowa; znak krzyża na ustach – symbolizuje pragnienie głoszenia Ewangelii; znak krzyża czyniony na sercu oznacza wolę przemiany życia pod wpływem usłyszanego Słowa.

Po odczytaniu Ewangelii diakon czy kapłan całuje Księgę. To też wyraz czci dla Chrystusa obecnego w swoim Słowie.

I oczywiście, że czytania mogą być czasem trudne; czasem ich język jest nie do końca zrozumiały; czasem są może stosunkowo długie; ale trzeba próbować wsłuchać się w słowo, które tu i teraz mówi do mnie Bóg.

Szczególnie dotyczy to Ewangelii...

I trzeba jeszcze zauważyć, że czytania Liturgii Słowa, nie są tylko zwykłymi opowiadaniem o wydarzeniach, które dały nam zbawienie. Dzięki działaniu Ducha Świętego te wydarzenia stają się obecne tu i teraz. Tu i teraz możemy doznać ich zbawczego działania. Tu i teraz są one dla nas wyzwaniem, domagają się wiary i nawrócenia.

Oczywiście, ten kto w miarę regularnie chodzi na Mszę świętą, wiele razy słyszy te same fragmenty Pisma Świętego. Ale to nie szkodzi. Bo zawsze przemawiają one do nas na nowo; zawsze słyszymy je w nowej życiowej sytuacji; i do tej nowej sytuacji mamy je zastosować. Słowo Boże nawet sto razy odczytane może do nas - przy czytaniu sto pierwszym - przemówić na nowo i zupełnie inaczej.

Słowo Boże, które słyszymy ma wpłynąć na nasze życie; mamy Słowo w życie wprowadzić... I temu wprowadzeniu w życie Bożego Słowa ma służyć homilia. Zasadniczo powinna ona wyjaśniać przeczytane teksty Pisma Świętego lub tekst zaczerpnięty ze sprawowanej właśnie Mszy świętej.

Oczywiście możliwe są również – gdy istnieje taka potrzeba - tzw. homilie tematyczne – jak chociażby nasz cykl rozważań o Eucharystii.

Homilię może głosić tylko duchowny, a więc diakon, kapłan, biskup. I powinien on zawsze kierować się zasadą wierności Bogu – nie mówi bowiem swoich prawd, ale ma przekazywać Bożą naukę – oraz wierności słuchaczowi; trzeba zawsze brać pod uwagę do kogo się mówi. Oczywiście każdy kaznodzieja posiada pewną osobowość i umiejętności, co wpływa na kształt jego homilii. Ale tak naprawdę nie są najważniejsze umiejętności literackie. O wiele ważniejsza jest wierność Bogu i ważność poruszanych problemów. I nawet w najgorszej homilii może pojawić się myśl, która przemieni życie słuchającego.

Po homilii – w niedzielę i uroczystości – składamy wyznanie wiary. To bardzo stare wyznanie – nazywane Symbolem Apostolskim – zostało sformułowane na soborach w Nicei (325 r.) i w Konstantynopolu (381 r.). Wiara przekazywana jest z pokolenia na pokolenie. Już tutaj widoczna jest łączność całego Kościoła. Też tych pokoleń, które nas poprzedzały, a obecnie są Kościołem oczyszczającym się w czyszczeniu bądź już chwalebny w niebie.

Niektóre sformułowanie Symbolu Apostolskiego brzmią dzisiaj trochę dziwnie, niezrozumiale. Ale nic w tym dziwnego, zostały przecież napisane ponad 1600 lat temu. Może trzeba by je wyjaśnić i przybliżyć. Ale to plany na przyszłość.

W nowym wydaniu Mszału, mają zostać wprowadzone również inne sposoby wyznania wiary; chociażby w formie pytań znanych z liturgii chrzcielnej. Ale na ten nowy Mszał w języku polskim czekamy już kilkanaście lat...

Wyznanie wiary jest naszą odpowiedzią na usłyszane Słowo Boże i jest także modlitwą – oddaniem Bogu chwały.

I trzeba też dodać, że to wypowiedziane „wierzę...” zobowiązuje. Zobowiązuje do poznawania prawd wiary i do życia nimi.

Liturgię Słowa kończy modlitwa powszechna. W niej uwidacznia się w szczególny sposób powszechne kapłaństwo wiernych. Modlimy się w różnych potrzebach; obejmujemy swą modlitwą cały Kościół, też aktualne potrzeby świata; potrzeby naszej wspólnoty.

Modlitwa powszechna uświadamia nam, że nie możemy koncentrować się tylko na sobie; że jesteśmy odpowiedzialni za cały Kościół; że w jakiś sposób jesteśmy odpowiedzialni za cały świat.

Modlitwa wiernych (to inna nazwa) to też wyraz jedności całego Kościoła – tym razem zwracamy przede wszystkim uwagę na Kościół pielgrzymujący na ziemi i jego sprawy, ale często modlimy się też za zmarłych. Oni też należą do jednego Kościoła. *Ciąg dalszy na stronie 4.*